

Yürek Soğukluğu

– AliKemal · 21 Mart 2016

dalgaları kıyılara vurmuşum, yorulmamışım hiç
sebepsiz sıkıntılar edinmişim,
yalnızlığı da öyle,
Yalnızlığı kendime eş dost yapmışım.
Sebepsiz kahkahalar atmışım bazen, eş dost arasında,
Bazen sebepsiz hıçkırıklarla ağlamışım
karartmışım ruhumu
küsmüşüm umutlara barışsız, küsmüşüm kendime
unutmuşum baharı beynimin tüm hücrelerinde...

yalapşap bir güfteydi dilindeki sözcükler
bestelenmemiş arabesk
bir morfin enjekte ediliyordu ayak tabanlarına
attığı her adımda sokaklar uyuşuyordu.
Duygular olmalı sebepsizce yaşanılmaya, paylaşılmaya
bunun için yakaladım deniz kızını ellerimle...
fırından yeni çıkmış her kurabiyede
anne kokusunu anımsadım duygulanmak uğruna,
vazgeçilmez hasretimdi,
vazgeçilmez dileğimdi, sılamdı annem...
İlk aşkı öğrendiğim kız on altı yaşındaydı,
isimlerimizin baş harfleri bir kalbin iki yanında
kazıdığımız gibi duruyordu ceviz ağacında...
Bir demet yasemendi sunağım
ayılar ve yılanların uyku mevsiminde,
gömleğimin düğmelerini açmışım,
üşenmemişim hiç
karlar biriktirmişim etimde
kara kışlara yakalanmış yüreğim
üşütmüşüm yüreğimi
yürek soğukluğu böyle olur, öğrenin...